

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ : กรณีศึกษา บริษัท ดิทีโต้ (ประเทศไทย) จำกัด” โดยมีจำนวนประชากรทั้งหมด 208 คน และทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 160 ชุด ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 140 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.5 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล
- 1.2 การวิเคราะห์ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ
- 1.3 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร
- 1.4 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
-ชาย	77	55
-หญิง	63	45
รวม	140	100
2.อายุ		
-20-25 ปี	43	30.7
-26-30 ปี	61	43.6
-31-35 ปี	20	14.3
-36 ปีขึ้นไป	16	11.4
รวม	140	100
3.ประสบการณ์การทำงาน		
-0-3 ปี	62	44.3
-4-6 ปี	45	32.1
-7-10 ปี	25	17.9
-10 ปีขึ้นไป	8	5.7
รวม	140	100
4.ระดับการศึกษา		
-ต่ำกว่าปริญญาตรี	51	36.4
-ปริญญาตรี	85	60.7
-สูงกว่าปริญญาตรี	4	2.9
รวม	140	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

เพศ : กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 ในขณะที่เพศหญิง มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

อายุ : กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี มากที่สุด คือ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-25 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 และช่วงอายุ 31-35 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และจำนวนน้อยที่สุดอายุ 36 ปีขึ้นไป มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4

ประสบการณ์การทำงาน : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 0-3 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา 4-6 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และ 7-10 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และน้อยที่สุดคือ 10 ปีขึ้นไปจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ระดับการศึกษา : กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุดคือ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

1.2 การวิเคราะห์ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
แบบหวั่นไหว	2.90	.51	ปานกลาง	5
แบบแสดงตัว	3.42	.47	ปานกลาง	2
แบบเปิดรับประสบการณ์	3.13	.27	ปานกลาง	4
แบบประนีประนอม	3.38	.46	ปานกลาง	3
แบบมีจิตสำนึก	3.64	.46	ปานกลาง	1

จากตารางที่ 4.2 เป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ พบว่า บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .51 บุคลิกภาพแบบแสดงตัวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .27 บุคลิกภาพแบบประนีประนอมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .46 บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .46

1.3 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร

ตารางที่ 4.3

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	3.41	.61	ปานกลาง	2
ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	3.48	.51	ปานกลาง	1
ด้านความมั่นคงในการทำงาน	2.89	.65	ปานกลาง	5
ด้านจิตอาสามณ์	3.08	.58	ปานกลาง	4
ด้านการปฏิบัติงาน	3.36	.60	ปานกลาง	3
โดยรวม	3.25	.47	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 เป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ .51 รองลงมา คือ ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ .61 ด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ .60 ด้านจิตอาสามณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ .58 และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความมั่นคงในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ .65

1.4 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

การรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ด้านบทบาทการทำงาน	3.91	.57	สูง	1
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.84	.56	สูง	2
ด้านการเงิน	3.14	.91	ปานกลาง	4
ด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง	3.43	.69	ปานกลาง	3
โดยรวม	3.64	.53	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 เป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ พบว่า การรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านบทบาทการทำงานอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .57 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 ด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .91 ด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .69

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่1 บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

ตารางที่ 4.5

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

บุคลิกภาพ5 องค์ประกอบ	การรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ				โดยรวม
	ด้านบทบาท การทำงาน	ด้าน ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล	ด้านการเงิน	ด้าน ความก้าวหน้า ในการเลื่อน ตำแหน่ง	
แบบห้วนใจ	-.150	-.087	-.246**	-.167*	-.206*
แบบแสดงตัว	.147	.048	.134	.119	.014
แบบเปิดรับ ประสบการณ์	.093	.057	.095	.108	.110
แบบ ประนีประนอม	.035	.001	.321**	.281**	.174*
แบบมีจิตสำนึก	.212*	.092	.298**	.064	.022

**p< .01 , *p<.05

สมมติฐานที่1.1 บุคลิกภาพแบบห้วนใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บุคลิกภาพแบบห้วนใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ

–.206 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.1 ที่ว่าบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ –.246 และ บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ –.167 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านบทบาทการทำงานและด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

สมมติฐานที่ 1.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.2 ที่ว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพทั้งด้านบทบาทการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการเงิน และด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง

สมมติฐานที่ 1.3 บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.3 ที่ว่า บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพทั้งด้านบทบาทการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการเงิน และด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง

สมมติฐานที่ 1.4 บุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .174 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.4 ที่ว่า บุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ

รับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านการเงิน และ ด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .321 และ .281 ตามลำดับ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบประนีประนอมกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านบทบาทการทำงานและด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

สมมติฐานที่ 1.5 บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.5 ที่ว่า บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านบทบาทการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .212 และ บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .298 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ	การรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ				
	ด้านบทบาทการทำงาน	ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	ด้านการเงิน	ด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง	โดยรวม
ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.275**	.343**	.492**	.452**	.489**
ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	.389**	.413**	.426**	.536**	.548**
ด้านความมั่นคงในการทำงาน	.234**	.130	.214*	.330**	.279**
ด้านจิตอาสามณ์	.230**	.220**	.439**	.368**	.394**
ด้านการปฏิบัติงาน	.343**	.356**	.518**	.555**	.552**
โดยรวม	.362**	.364**	.530**	.553**	.564**

**p< .01 , *p<.05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .564 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ ทั้งด้านบทบาทการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการเงิน และ ด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .362, .364, .530 และ .553 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.1 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .489 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.1 ที่ว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ ทั้งด้านบทบาทการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการเงิน และด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .275, .343, .492 และ .452 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.2 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .548 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.2 ที่ว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ ทั้งด้านบทบาทการทำงาน

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการเงิน และ ด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .389, .413, .426 และ .536 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.3 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความมั่นคงในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความมั่นคงในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .279 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.3 ที่ว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความมั่นคงในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความมั่นคงในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ ด้านบทบาทการทำงาน และ ด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .234 และ .330 และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความมั่นคงในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพด้านการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .214 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความมั่นคงในการทำงานกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

สมมติฐานที่ 2.4 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านจิตอาารมณมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านจิตอาารมณมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .394 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.4 ที่ว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านจิตอาารมณมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านจิตอาารมณมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ ทั้งด้านบทบาทการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการเงิน และ ด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .230, .220, .439 และ .368 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.5 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .552 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.5 ที่ว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ ทั้งด้านบทบาทการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการเงิน และด้านความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .343, .356, .518 และ .555 ตามลำดับ

สมมติฐานที่3 บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับ
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

บุคลิกภาพห้า องค์ประกอบ	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ					
	ด้านผล ตอบ แทนและ สวัสดิการ	ด้านความรู้ ในงานและ โอกาส ก้าวหน้า	ด้านความ มั่นคงใน การทำงาน	ด้านจิต อารมณ์	ด้านการ ปฏิบัติงาน	โดย รวม
แบบหวั่นไหว	-.021	-.050	-.322**	-.085	-.026	-.115
แบบแสดงตัว	.088	.139	.110	.183*	.043	.108
แบบเปิดรับ ประสบการณ์	.045	.138	.080	.015	.099	.046
แบบประนี ประนอม	.021	.118	.224**	.152	.001	.121
แบบมี จิตสำนึก	.049	.246**	.162	.084	.064	.124

**p< .01 , *p<.05

สมมติฐานที่3.1 บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.1 ที่ว่าบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความมั่นคงในการทำงาน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.322 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านจิตอาารมณ และด้านการปฏิบัติงาน

สมมติฐานที่ 3.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.2 ที่ว่าบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านจิตอาารมณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .183 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัวกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การทั้งด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านความมั่นคงในการทำงาน และด้านการปฏิบัติงาน

สมมติฐานที่ 3.3 บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.3 ที่ว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การทั้งด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านจิตอาารมณ และด้านการปฏิบัติงาน

สมมติฐานที่ 3.4 บุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บุคลิกภาพแบบประนีประนอมไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.4 ที่ว่าบุคลิกภาพแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลิกภาพแบบ

ประนีประนอมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความมั่นคงในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .224 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบประนีประนอมกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การทั้งด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านจิตอาารมณ์ และด้านการปฏิบัติงาน

สมมติฐานที่ 3.5 บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.5 และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .246 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การทั้งด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านจิตอาารมณ์ และด้านการปฏิบัติงาน

สมมติฐานที่ 4 องค์ประกอบของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรอย่างน้อย 1 ตัว สามารถทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพได้

ตารางที่ 4.8

แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ โดยใช้องค์ประกอบของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร เป็นตัวทำนาย

ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	F	p
1.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านการปฏิบัติงาน SE of the Estimate = .44	.552	.304	.299	60.373	.000
1.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านการปฏิบัติงาน 2.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านความรู้ในงาน และโอกาสก้าวหน้า SE of the Estimate = .42	.610	.372	.363	40.655	.000
1.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านการปฏิบัติงาน 2.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านความรู้ในงาน และโอกาสก้าวหน้า 3.บุคลิกภาพแบบห้วนไหว SE of the Estimate = .40	.653	.426	.413	33.664	.000

จากตารางที่ 4.8 พบว่า องค์ประกอบของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ คือ บุคลิกภาพแบบห้วนไหวและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านการปฏิบัติงานและการรับรู้การสนับสนุนจาก

องค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า สามารถทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพได้ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าองค์ประกอบของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การอย่างน้อย 1 ตัว สามารถทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพได้

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนในขั้นที่ 1 พบว่า องค์ประกอบของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานเป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2) เท่ากับ .299 นั่นคือ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานสามารถทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ ได้ร้อยละ 29.9 และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการทำนาย (SE of the Estimate) เท่ากับ .44

เมื่อเพิ่มตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า เข้าไปในขั้นที่ 2 ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .363 นั่นคือ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานและด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้าสามารถทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพได้ร้อยละ 36.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการทำนาย (SE of the Estimate) เท่ากับ .42

เมื่อเพิ่มตัวแปรบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวเข้าไปทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .413 นั่นคือ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานและด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้าร่วมกับบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวสามารถทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพได้ร้อยละ 41.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการทำนาย (SE of the Estimate) เท่ากับ .40

ตารางที่ 4.8

แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ โดยใช้องค์ประกอบของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร เป็นตัวทำนาย

ตัวแปร	B	Beta	t	p
(Constant)	2.018		9.509**	.000
1.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านการปฏิบัติงาน	.483	.552	7.770**	.000
(Constant)	1.441		5.731**	.000
1.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านการปฏิบัติงาน	.300	.343	3.958**	.000
2.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านความรู้ในงาน และโอกาสก้าวหน้า	.342	.334	3.856**	.000
(Constant)	.713		2.255*	.026
1.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านการปฏิบัติงาน	.299	.341	4.100**	.000
2.การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์กรด้านความรู้ในงาน และโอกาสก้าวหน้า	.355	.347	4.167**	.000
3.บุคลิกภาพแบบหัวน้าว	.238	.232	3.567**	.000

**p< .01 , *p<.05

จากตารางที่ 4.8 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของตัวแปรทำนายแต่ละตัว พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านการปฏิบัติงานและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า และบุคลิกภาพแบบหัวน้าวสามารถทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพได้ และสามารถสร้างสมการทำนายการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

การรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ = $.713 + .299(\text{การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงาน}) + .355(\text{การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า}) + .238$
(บุคลิกภาพแบบวันไหน)

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

การรับรู้ความสำเร็จในอาชีพ = $.341(\text{การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงาน}) + .347(\text{การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า}) + .232$
(บุคลิกภาพแบบวันไหน)